Sträckräkningar vid Falsterbo hösten 1973

Meddelande nr 66 från Falsterbo fågelstation

Gunnar Roos

För första gången sedan 1960 genomfördes under hösten 1973 regelbundna räkningar av dagsträcket vid Falsterbo. Observationerna ingick som ett led i de undersökningar, vilka sedan 1971 bedrivits i södra Sverige i regi av Skånes Ornitologiska Förening, Falsterbo fågelstation, Zooekologiska avdelningen vid Lunds universitet, Flygvapnet och Luftfartsverket (jfr Alerstam & Ulfstrand 1972, 1973).

Daglig bevakning upprätthölls under en sammanhängande period om drygt tre månader: 11 augusti-20 november. Observationerna påbörjades alltid i gryningen, ca en halv timme före soluppgången, och avbröts kl. 14. Rutinen var alltså i detta avseende mera bunden än under 1940- och 1950-talet, då bevakningen upphörde vid olika tider på dagen beroende på väder och sträckintensitet. Under drygt tre veckor, 23.9-14.10, utsträcktes observationerna till hela den ljusa delen av dygnet, från gryning till skymning. Material från dessa eftermiddagsobservationer behandlas emellertid ej i denna rapport.

Räkningarna utfördes oftast från någon punkt längs stranden mellan Falsterbo fyr och Nabben. I undantagsfall, särskilt vissa dagar med gott rovfågelsträck i augusti-september, förlades observationerna till Kolabacken, ca 1 km nordost om Nabben.

Som observatörer alternerade Bengt Bengtsson, Hasslarp, (11.8-22.9, 15.10-20.10, 5.11-20.11) och Gunnar Roos, Skanör (23.9-14.10, 21.10-4.11), enstaka dagar avlösta av Håkan Lindskog, Skurup. För ekonomisk ersättning till observatörerna erhölls anslag från Statens naturvårdsverk och Flygvapnet.

Det insamlade materialet kommer efter hand att utnyttjas för olika specialstudier. Med tanke på det långa uppehållet i observationsserierna från Falsterbo, synes emellertid också en separat översikt vara motiverad. Förutom en genomgång av vissa intressanta drag i sträckets allmänna förlopp, ägnas denna uppsats i huvudsak åt

frågan om långsiktiga beståndsförändringar hos vissa arter. Tidigare publicerade redogörelser för verksamheten vid stationen kompletterar på enstaka punkter den följande framställningen (Roos 1973, 1974).

Sträckets allmänna förlopp

En fullständig redovisning av sträckets artsammansättning och numerär har gjorts i appendix. Genom att materialet uppdelats på tiodagarsperioder, ger sammanställningen också en grov uppfattning om flyttningens tidsmässiga förlopp. Ytterligare detaljer lämnas i tabell 1, där de tre högsta dagssummorna samt deras procentuella andel av totalsträcket redovisas för vissa arter (jfr Ulfstrand 1957, 1962).

Någon detaljerad diskussion av samtliga arter kan naturligtvis ej komma i fråga, och vi får här nöja oss med några spridda kommentarer till tabellernas siffror. Jämförelser med 1950-talets sträckräkningar baserar sig på data hos Ulfstrand m.fl. (1974). I texten har dags- och årssummor avrundats, vanligen till jämna tiotal. Invasionsarterna behandlas senare i ett separat avsnitt.

Änder och gäss

Bland dykänderna knyter sig intresset främst till alfågeln Clangula hyemalis. Höstens notering (350) står i bjärt kontrast till 1950-talets iakttagelser, då arten oftast helt saknades (högsta årssumma: 60 ex. 1959). Bästa sträckdag var 21.10 (190), alltså ett mycket tidigt datum. Koncentrationer på 1 000-2 000 rastande småskrakar Mergus serrator iakttogs vissa dagar i slutet av september och under oktober i vattnen kring Måkläppen, och lokala rörelser hos dessa fåglar kan i några fall ha förväxlats med regelrätt bortsträck (jfr Lennerstedt 1958).

Prutgås Branta bernicla (625) uppträdde i större antal än under någon tidigare höst (medeltal 1949-60: 160 ex./år; högsta årssumma: 490 ex. 1954). Samma var förhållandet med

Tabell 1. Flyttningens koncentration till de tre bästa sträckdagarna hos några valda arter vid Falsterbo hösten 1973.

Degree of concentration of visible migration of selected species to the three best days of the season at Falsterbo in autumn 1973.

	Dag Day	•			årssur annual	
Art Species	1	2	3	1	2	3
Bläsand Anas penelope	562 (8.9)	301 (15.9)	250 (9.10)	17,8	27,4	35,3
Ejder Somateria mollissima	4 375 (20.10)	2 766 (28.9)	2 234 (27.9)	14,0	22,8	29,3
Prutgås <i>Branta bernicla</i>	325 (10.10)	101 (9.10)	94 (22.9)	51,9	68,1	83,
Ormvråk Buteo buteo	1 922 (11.10)	1 717 (11.9)	1 237 (4.10)	18,1	34,2	45,
Fjällvråk Buteo lagopus	103 (4.10)	51 (5.10)	23 (14.10)	34,2	51,2	58,
Bivråk <i>Pernis apivorus</i>	2 001 (22.8)	1 653 (4.9)	1 339 (3.9)	26,1	47,7	65,
Sparvhök Accipiter nisus	184 (27.9)	168 (24.9)	139 (30.10)	8,0	15,4	21,
Brun kärrhök Circus aeruginosus	10 (4.9)	6 (6.9)	4 (26.9)	19,6	31,4	39,
Blå kärrhök Circus cyaneus	13 (3.10)	9 (11.9)	9 (5.10)	16,9	28,6	40,
Fiskgjuse Pandion haliaetus	9 (4.9)	8 (23.8)	6 (8.9)	15,0	28,3	38,
Tornfalk Falco tinnunculus	32 (24.9)	16 (3.10)	12 (6.10)	15,5	23,3	29,
Ringduva Columba palumbus	26 945 (3.10)	20 154 (11.10)	9 765 (12.10)	21,3	37,2	44,
Skogsduva Columba oenas	1 250 (11.10)	540 (3.10)	500 (12.10)	20,7	29,7	38,
Spillkråka Dryocopus martius	24 (1.10)	11 (31.10)	10 (20.10)	26,1	38,0	48,
Trädlärka <i>Lullula arborea</i>	91 (27.9)	60 (30.9)	48 (29.10)	21,4	35,5	46,
Sånglärka <i>Alauda arvensis</i>	742 (20.10)	333 (27.10)	182 (26.10)	27,0	39,2	45.
Ladusvala Hirundo rustica	6 293 (17.9)	5 050 (13.9)	3 975 (3.10)	20,5	36,9	49
Kråka Corvus corone	1 053 (29.10)	1 014 (20.10)	962 (22.10)	13,0	25,4	37
Råka Corvus frugilegus	520 (20.10)	440 (22.10)	398 (12.10)	11,0	20,3	28
Kaja Corvus monedula	2 475 (5.10)	1 733 (22.10)	1 492 (14.10)	14,6	24,9	33
Blåmes Parus caeruleus	1 100 (30.9)	921 (20.10)	871 (6.10)	21,8	40,0	57
Rödvingetrast Turdus iliacus	1 285 (19.10)	335 (27.10)	232 (10.10)	62,5	78,8	90
Björktrast Turdus pilaris	632 (27.10)	432 (30.10)	361 (22.10)	20,7	34,9	46
Ängspiplärka Anthus pratensis	860 (21.9)	563 (30.9)	402 (22.9)	18,4	30,5	39
Frädpiplärka Anthus trivialis	19 822 (1.9)	3 788 (19.8)	1 776 (22.8)	60,7	72,3	77
Gulärla Motacilla flava	2 425 (19.8)	2 141 (1.9)	1 377 (17.8)	13,4	25,3	32
Stare Sturnus vulgaris	13 901 (1.10)	12 710 (28.10)	11 518 (21.10)	11,0	21,1	30
Grönfink Chloris chloris	3 589 (10.11)	2 868 (28.10)	2 110 (1.11)	14,7	26,5	35
Grönsiska Carduelis spinus	2 754 (8.10)	1 451 (2.10)	1 347 (29.9)	23,0	35,2	46
Hämpling Carduelis cannabina	5 495 (30.9)	3 519 (1.10)	3 388 (27.9)	23,2	38,0	52
Bo/bergfink Fringilla coelebs/	(/		, ,	- •	• •	
montifringilla	229 655 (30.9)	79 175 (23.9)	36 150 (27.10)	49,7	66,8	74
Gulsparv Emberiza citrinella	1 995 (19.10)	1 405 (27.10)	982 (24,10)	20,2	34,4	44
Snösparv Plectrophenax nivalis	172 (19.10)	63 (21.10)	44 (10.11)	41,1	56,2	66

sädgås Anser fabalis, av vilken huvuddelen passerade i två stora flockar 3.10 (85) och 6.10 (82). Antalet bläsgäss A. albifrons inskränkte sig till ett dussin, men enligt observatörernas anteckningar torde huvuddelen av de obestämda gässen under slutet av september (160) ha tillhört denna art. Av vitkindad gås Branta leucopsis iakttogs endast ett par smärre flockar: 45 den 15.10, 17 den 19.10.

Rovfåglar

Av de i Falsterbo dominerande rovfåglarna (ormvråk Buteo buteo, bivråk Pernis apivorus,

sparvhök Accipiter nisus) uppträdde endast bivråken i "normalt" antal (7 650). Huvudmassan passerade i två väl åtskilda laviner, den första ovanligt tidigt på säsongen: 22–23.8 (2 000 och 490) och 3–5.9 (1 340, 1 650 och 690). Under samtliga toppdagar rådde vindar från väst/nordväst.

Under flera av de bästa ormvråksdagarna försvårades räkningarna av ogynnsamma vindförhållanden. Så var fallet 4.10 (1 240), då sydost-vindar drev sträcket långt upp över Flommen samt 11.10 (1 920) och 12.10 (840), då vråkarna i svag nordlig vind i huvudsak

passerade på väldig höjd långt ute över Östersjön. Endast 11.9 (1 720) gick sträcket på måttlig höjd rakt över observationsplatsen (frisk men avtagande nordvästlig vind). Förutom de nämnda dagarna uppträdde ormvråken tämligen talrikt 12.9, 24.9, 26.9, 27.9, 30.9, 1.10, 3.10 och 20.10 med dagssummor på 200–600 exemplar.

En mycket låg årssumma noterades för sparvhök (2 290). De högsta dagssiffrorna inskränkte sig till 150–200 den 24.9 och 27.9. Båda dagarna rådde vindar från OSO/SO. Antalet fjällvråkar Buteo lagopus översteg avsevärt medeltalet för åren 1949–60 (300 mot 120), och man kan här möjligen tala om en smärre invasion. En tredjedel av fåglarna passerade 4.10, och till skillnad från ormvråkarna (se ovan) kompenserade fjällvråkarna vindavdriften genom direkt flykt på låg höjd i riktning S/SSV ut över Östersjön.

Vissa rovfåglar kommenteras ytterligare i avsnittet om beståndsförändringar nedan. Här skall endast tillfogas ett par rader om höstens rariteter. Av kungs- Aquila chrysaetos och havsörn Haliaeetus albicilla sträckte vardera två exemplar, alla under sista oktoberveckan. En större skrikörn Aquila clanga antecknades 16.10, vartill kommer två obestämda örnar i september. Av säsongens sex duvhökar Accipiter gentilis passerade alla utom en i november. En ängshök Circus macrourus sträckte 4.9 och en aftonfalk Falco vespertinus 13.9. Anmärkningsvärt nog iakttogs ingen brun glada Milvus migrans.

Måsar, tärnor och labbar

Liksom vadarna hade måsar och tärnor till stor del passerat redan före observationernas början. Siffrorna för fisk/silvertärna Sterna hirundo/paradisea (760) och än mer småtärna S. albifrons (225) måste därför betecknas som höga. Det kan tillfogas, att under 1973 antalet häckande småtärnor i sydvästra Skåne var ovanligt stort.

Dvärgmåsar Larus minutus iakttogs vid flera tillfällen under hösten (sammanlagt 28 sträckande). I störst antal noterades arten i samband med stormar från syd/sydväst 28.9 (16 ad. och 2 juv. vid Nabben) och 19.11 (7 ad. mot väster). Under hela september var labbar Stercorarius parasiticus en vanlig syn utanför Nabben, där de parasiterade på fiskande kentska tärnor Sterna sandvicensis. Totalt antecknades 15 sträckande labbar, en siffra som dock är mycket

Figur 1. Under hösten räknades ca 7 500 bivråkar på utsträck vid Falsterbo. Kolabacken, september 1973. Foto: Bengt Bengtsson.

About 7,500 Pernis apivorus were seen on autumn migration at Falsterbo in 1973.

osäker. En fjällabb Stercorarius longicaudus passerade 22.9.

Duvor

Av höstens 126 500 ringduvor Columba palumbus passerade ca 37% under två dagar, den 3.10 (26 950) och 11.10 (20 150). Båda dagarna karakteriserades av vindar från nord/ost, klart väder och god sikt (Stevns/Mön).

Den 3.10 låg en tät dimma över Falsterbo under den första observationstimmen, och något sträck iakttogs ej under denna tid. Så snart dimman började lätta omkring kl. 07.15 uppenbarade sig emellertid stora duvflockar över Nabben, och ett intensivt sträck pågick sedan fram till kl. 15. Ca 50% av dagssumman räknades efter kl. 10. Det kan ej uteslutas att sträck

förekommit redan före kl. 07.15, men då dolt av dimman. Den 11.10 var sträcket mer koncentrerat till morgontimmarna, och ca 75% av duvorna passerade före kl. 08. Båda dagarna förlöpte sträcket på stor höjd ute över Östersjön, där många flockar endast kunde anas som diffusa "rökpuffar" mot himlen. Den 3.10 försköts emellertid tyngdpunkten in över land i samband med vindkantring till sydost framåt middagstid.

Jämfört med 1950-talet (endast en utsträckare noterad) uppträdde turkduvan Streptopelia decaocto mycket talrikt hösten 1973 (150). Bästa sträckdagar var 20.10 (34), 22.10 (22), 24.10 (19) och 30.10 (21). Sedan mitten av 1960-talet har sträckande turkduvor blivit en allt vanligare företeelse i Falsterbo, och arten är uppenbarligen ej så stationär, som ibland har antagits (jfr Blomquist & Persson 1972).

Trastar

Av alla arter i tabell 1 uppvisar rödvingetrasten *Turdus iliacus* den högsta koncentrationen till såväl den bästa (62,5%) som de tre bästa sträckdagarna (90,1%). Den 19.10 passerade 1 240 rödvingar i frisk sydsydvästlig vind och regn kl. 06.30–10. Efter kl. 10 inträffade en väderleksförbättring, varvid sträcket nästan genast upphörde. Rödvingetrasten är tidigare känd för sitt oregelbundna och väderleksstyrda uppträdande på dagsträck i Falsterbo (Lennerstedt 1958, Ulfstrand 1962).

Antalet utsträckande björktrastar Turdus pilaris (3 050) översteg avsevärt noteringarna från 1950-talet (medeltal: 375; högsta årssumma: 1 150 ex. 1954). Av taltrast T. philomelos iakttogs ett koncentrerat insträck över Nabben på morgonen 25.9. Totalt räknades mellan kl. 07 och kl. 10 ca 250 fåglar, vilka på låg höjd kom inflygande från havet i måttlig sydostlig vind och ihållande regn. Några utsträckande taltrastar noterades ej denna dag, men i villaträdgårdarna i Falsterbo rastade arten i stort antal.

Piplärkor och ärlor

Säsongens bästa sträckdag för trädpiplärka Anthus trivialis inföll 1.9 (19 820 ex. =60,7% av årssumman). Väderleksbetingelserna var anmärkningsvärda: svag-måttlig vind från SV/V, dagsregn och mycket dålig sikt. Sträckmaximum inträffade kl. 07-09, men passagen var ovanligt utdragen, och sträck pågick ännu då observationerna avbröts kl. 14 (900 ex. kl. 13-14).

Under ett par av ängspiplärkans A. pratensis toppdagar kulminerade sträcket mycket sent på eftermiddagen. Så var fallet 30.9 (1 020 av totalt 1 580 fåglar efter kl. 14) och 2.10 (570 av 940 efter kl. 14). Till artens årssumma (4 660) kan alltså adderas ett par tusen fåglar, noterade under eftermiddagsobservationerna 23.9–14.10. Hosinga andra tättingar iakttogs en liknande dagsfördelning, och ytterligare observationer är nödvändiga för att fastställa ängspiplärkans normala sträckrytm (jfr Edelstam 1972).

I jämförelse med åren 1949-60 (medeltal: 85) noterades anmärkningsvärt få fältpiplärkor A. campestris (18). En kraftig tillbakagång i det på Falsterbonäset häckande beståndet har konstaterats under 1960-talet, en företeelse som emellertid endast till en ringa del kan förklara årets låga sträcksumma. Mycket talrik var däremot forsärlan Motacilla cinerea (30), som under 1950-talet ej tillhörde de årsvissa arterna i Falsterbo. Forsärlans sträckkulmination inträffade under senare hälften av september.

Finkar

Av årets 460 000 bo/bergfinkar utgjordes naturligtvis huvuddelen av bofink Fringilla coelebs. Under toppdagarna, 23.9 (80 000) och 30.9 (230 000), uppskattades andelen bofink till minst 90%. Efter mitten av oktober blev bergfinken F. montifringilla talrikare och dominerade helt sträcket under hösens sista stora finkdag, den 27.10 (minst 90% av totalt 36 000 finkar). Bergfinken uppträdde denna dag i stora, täta och rena flockar, vilka i nästan lugnt och mycket disigt väder sträckte ut över havet på låg höjd, ofta efter en kort mellanlandning på golfbanan (jfr Roos 1965).

Bland Carduelis-arterna skall endast grönfinkens Chloris chloris mycket höga årssumma poängteras (jfr nedan). Av totalt 24 400 fåglar passerade mer än hälften i november, och grönfinkens bästa sträckdag inföll så sent som 10.11 (3 600). Av gulhämpling Serinus serinus gjordes ett par sena iakttagelser i november: 1 ex. 8.11, 3 ex. 18. 11.

Fältsparvar

Gulsparven Emberiza citrinella tycks ha återhämtat sig väl efter nedgången under 1950och 1960-talet. Årets summa (9 900) är en av de högsta, som någonsin registrerats i Falsterbo. Talrikt uppträdde också sävsparv E. schoeniclus

Tabell 2. Antal sträckande (S) och ringmärkta (R) spillkråkor och mesar vid Falsterbo hösten 1973. Dagar med mycket få noterade fåglar har ej medtagits.

Number of Black Woodpeckers and tits on visible migration (S) and ringed (R) at Falsterbo in autumn 1973.

Datum Date	Spillkråka Dryocopus martius	Blåmes Parus caeruleus	Talgoxe Parus major	Stjärtmes Aegithalos caudatus
	S R	S R	S Ř	S R
Sept. 5	– 1			
16		16 —	— 16	- -
21	— 1	— 3	— 1	– –
23	– –	283 —	3 —	
27	— 1	262 10	3 3	
30	— 2	1 100 59	30 1	— 10
Okt. 1	24 —	250 7	5 15	— 1
3	9 2	80 29	4 3	20 —
4	1 —	300 2	15 1	7 —
5	— 1	577 38	50 2	– –
6	- -	871 112	70 18	
7	- -	73 3	10 12	– –
11	7 2	10 34	— 21	- -
12	3 2	— 3	— 5	- -
16	— 1	— 9	— 3	- -
17	1 —	10 12	— 3	
19	– –	8 —		- 8 7 21
20	10 2	921 6	158 14	7 21
22	10 4	58 7	10 5	47 11
23	3 7	12 4	— 21	_ 6
24	<u> </u>	25 2	$\begin{array}{ccc} 2 & 1 \\ 2 & - \end{array}$	— 10
26	1 —	123 —	2 —	19 —
28	3 —		- 1	— 6
29	2 1	40 1	20 —	- -
30	4 —	— 5	12	- -
31	11 1	19 —	— 5	— 16

(1 550), snösparv Plectrophenax nivalis (420) och lappsparv Calcarius lapponicus (18). I medeltal låg årssummorna för dessa arter under 1950-talet på endast 325, 50 respektive 2 exemplar. Snösparvens bästa sträckdag inföll mycket tidigt, den 19.10 (170). Normalt ses inga snösparvar i sydvästra Skåne vid denna tid. Den 27.10 iakttogs en kornsparv Emberiza calandra på upprepade sträckförsök vid Nabben.

Pilfink

Så gott som varje år uppträder pilfinkar Passer montanus i ringa antal på utsträck vid Falsterbo under oktober månad. Hösten 1973 var arten påfallande talrik, och minst ett tusental torde ha lämnat landet (450 plus huvuddelen av 700 obestämda Passer). Fåglarnas extrema tveksamhet inför havet, resulterande i ständiga vändningsrörelser, omöjliggjorde emellertid vissa dagar varje försök till noggrann räkning, och de angivna siffrorna måste därför tas med viss

reservation. Talrikast var arten under dagar med stabila väderleksförhållanden och svaga vindar (högtrycksväder), då vid något tillfälle mer än 300 pilfinkar, med ett ringa inslag av gråsparv *P. domesticus*, samtidigt var i luften över Nabben.

Invasionsarter

Hösten 1973 var tämligen fattig på invasionsarter. Endast blåmes *Parus caeruleus*, stjärtmes *Aegithalos caudatus* och spillkråka *Dryocopus martius* uppträdde i anmärkningsvärt antal. En sammanställning av årets iakttagelser har gjorts i tabell 2, och nedan lämnas några korta kommentarer.

Hackspettar

Med drygt 90 utsträckande och 30 ringmärkta fåglar uppträdde spillkråkan långt talrikare än under någon tidigare höst. Åren 1949-60 bokfördes sammanlagt endast 50 sträckande spillkråkor (1957: 35). Antalet ringmärkta fåglar

Figur 2. En av höstens mest remarkabla händelser var spillkråkans invasionsartade uppträdande. På bilden ses säsongens första exemplar på sträckförsök. Nabben, augusti 1973. Foto: Bengt Bengtsson. In autumn 1973, Dryocopus martius appeared in remarkable numbers at Falsterbo.

uppgick t.o.m. 1972 till 37 (1962: 15), en siffrå som alltså nu i det närmaste fördubblades.

Enstaka spillkråkor iakttogs under hela september (5 märkta), men först i oktober blev arten talrik. Huvuddelen av sträckarna noterades under högtrycksperioder med svaga vindar: 1–3.10 (33), 11–12.10 (10), 20–23.10 (23) samt 28–31.10 (20). Oftast uppträdde spillkråkorna i små, glesa förband om 2–5 individer, vilka på låg höjd och utan större tvekan gav sig ut över havet.

För tredje året i rad iakttogs tydliga tecken på sträckoro hos mindre hackspett *Dendrocopos minor*. Visserligen antecknades endast 3 "säkra" utsträckare, men vid fyren ringmärktes 16 fåglar. Märkningssiffror av samma storleksordning har tidigare förekommit 1962 (18), 1965 (14), 1971 (22) och 1972 (20). Av större hackspett *D. major* inskränkte sig iakttagelserna däremot till en ensam fågel på sträckförsök i månadsskiftet oktober–nov mber.

Det bör tilläggas att den ekologiska bakgrunden till mindre hackspettens och spillkråkans oregelbundna vandringar är okänd. Deras placering bland invasionsarterna grundar sig alltså mera på tradition än på reella fakta (jfr Ulfstrand 1963a, Andersen-Harild m.fl. 1966).

Mesar

Efter spridda observationer av smärre flockar från slutet av augusti, kom blåmesens sträck i gång på allvar under sista septemberveckan. Under tiden 23.9–7.10 noterades flera dagssummor på några hundra fåglar, bl.a. 30.9 (1 100), 5.10 (580) och 6.10 (870). Därefter förekom endast en hög siffra (920 ex. 20.10), men i mindre antal iakttogs blåmesar oktober månad ut.

I blåmesflockarna ingick ofta ett fåtal talgoxar *Parus major* (5–10%). Talrikast var arten 20.10 (160). Räknat på sträcksiffrorna var förhållandet talgoxe/blåmes ungefär 7:100, räknat på märk-

ningssiffrorna däremot 46:100. En jämförelse med förhållandet mindre hackspett/spillkråka (jfr ovan) ligger här nära till hands: sträck 3:100, märkning 53:100. Möjligen speglar dessa siffror en större tveksamhet inför havet hos talgoxen (mindre hackspetten) än hos blåmesen (spill-kråkan). Tveksamma fåglar attraheras i högre grad av fyrdungen, dvs. fångstplatsen, och blir därigenom "överrepresenterade" i märkningslistorna (jfr Enemar 1957, Roos 1970, Persson 1972a, b).

De första stjärtmesarna visade sig i Falsterbo under de sista dagarna i september, men mera regelbundet uppträdde arten endast under sista tredjedelen av oktober. Totalt noterades 100 utsträckande och 90 ringmärkta stjärtmesar. Artens utsträck försiggick alltid på väldig höjd, och vid flera tillfällen uppmärksammades stjärtmesens lockläte utan att fåglarna kunde lokaliseras.

Ytterst få svartmesar *Parus ater* iakttogs under hösten: 3 utsträckande 23.9 och totalt 13 ringmärkta. Det häckande beståndet på Falsterbonäset har visat en klar uppgång under 1960-talet, och småflockar av lokala svartmesar är numera en årlig företeelse vid fyren under augusti-september (jfr Persson 1972a).

Övriga arter

Observationer av korsnäbbar Loxia sp. saknades helt, och samma var förhållandet med nötskrika Garrulus glandarius. Av nötkråka Nucifraga caryocatactes iakttogs endast en ensam fågel på sträckförsök 12.10. Höstens enda gråsiskor Acanthis flammea visade sig 14.10, då en flock om 20 passerade. Antalet sträckande sidensvansar Bombycilla garrulus inskränkte sig till 8.

Långsiktiga beståndsförändringar

Sedan början av 1940-talet har sträckräkningar bedrivits i Falsterbo under sammanlagt femton höstar: 1942–44, 1949–50, 1952–60 samt 1973. Hos en rad arter konstaterades under 1950-talet stora förändringar i sträckets numerär. Främst gällde detta vissa rovfåglar, som snabbt minskade i antal (Rosén 1966). Enligt mera sporadiska iakttagelser under 1960-talet har dessa förändringar fortsatt, ett förhållande som i viss mån kunde bekräftas genom 1973 års sträckräkningar.

Sträcksiffrornas betydelse som indikatorer på populationssvängningar hos de passerande fågelbestånden är omdiskuterad. Sträckets detaljförlopp påverkas av en rad yttre faktorer, bland vilka väderleken och då speciellt vindförhållandena är av stor betydelse (Rudebeck 1950, Ulfstrand 1958, 1960, Alerstam & Ulfstrand 1972). Årliga växlingar i sträcksummornas storlek kan alltså ej utan vidare tas som bevis för motsvarande svängningar i fågelbeståndens storlek. Vi skall ej här fördjupa oss i dessa problem, utan endast poängtera följande viktiga regler.

- (a) Växlingar i sträcksummornas storlek mellan enstaka år är av föga eller intet intresse för bedömning av en arts populationsutveckling. Eventuella beståndsförändringar kan helt suddas ut av väderlekens inverkan på sträckets detaljförlopp.
- (b) Helt annorlunda är läget, då vi har att göra med trender i långa observationsserier. Väderleksbetingade svängningar jämnas då ut, och genomsnittsvärden för olika perioder kan antas spegla reella förändringar i de sträckande fåglarnas numerär.
- (c) För obligata flyttare kan sådana genomsnittsvärden användas som ett direkt mått, om än grovt, på en arts populationsutveckling. En viss reservation måste däremot göras för partiella flyttare och presumtiva övervintrare. Hos dessa kan ökande/minskande genomsnittsvärden helt eller delvis bero på minskande/ökande övervintringsfrekvens.

I tabell 3 har de genomsnittliga årssummorna vid Falsterbo under fyra olika perioder sammanställts för ett dussin valda arter (avrundade siffror). Materialet för åren 1942–44 har hämtats hos Rudebeck (1950) och för åren 1949–59 hos Ulfstrand m.fl. (1974). Beträffande 1973 års siffror skall det särskilt poängteras, att dessa i stora drag överensstämmer med allmänna intryck av de aktuella arternas status i Falsterbo sedan mitten av 1960-talet.

Minskande arter

För pilgrimsfalken Falco peregrinus är tendensen entydig: en fortlöpande och oerhört drastisk nedgång sedan 1940-talet. Arten måste numera betraktas som en ren raritet, på gränsen till att helt försvinna. En liknande men mindre uttalad utveckling uppvisar stenfalken F. columbarius. Även hos denna art tycks tillbakagången ha varit

Tabell 3. Långsiktiga förändringar i sträckets numerär vid Falsterbo hos några valda arter. I tabellen anges det genomsnittliga antalet utsträckande fåglar per höst under fyra perioder: 1942-44 (3 år), 1949-54 (exkl. 1951, 5 år), 1955-59 (5 år) samt 1973.

Long-term fluctuations of annual totals of selected species on visible migration at Falsterbo. Means of annual totals are given for four periods: 1942-44 (3 years), 1949-54 (excl. 1951, 5 years), 1955-59 (5 years) and 1973.

Art Species	M. 1942-44	M. 1949-54	M. 1955-59	1973
Minskande arter				
Decreasing species				
Ormvråk Buteo buteo	25 100	24 300	11 800	10 600
Sparvhök Accipiter nisus	7 700	7 200	4 600	2 300
Glada Milvus milvus	60	60	40	20
Pilgrimsfalk Falco peregrinus	90	45	20	2
Stenfalk Falco columbarius	175	150	95	35
Skogsduva Columba oenas	28 300	11 600	7 700	6 000
Trädlärka <i>Lullula arborea</i>	30 900	6 700	2 000	400
Ökande arter				
Increasing species				
Brun kärrhök Circus aeruginosus	20	25	35	50
Ringduva Columba palumbus	48 800	48 600¹	50 600	126 500
Grönfink Chloris chloris	900	3 100	7 900	24 400
Minskande/ökande arter				
Decreasing/increasing species				
Ladusvala Hirundo rustica	50 000	25 100	19 900	30800
Råka Corvus frugilegus	3 700	1 000	700	4700

¹ Siffran skall troligen höjas med 1 000-2 000 på grund av det stora antalet obestämda duvor hösten 1954.

ett faktum redan kring 1950. För pilgrimsfalken ligger årssummorna i dag på mindre än 5% och för stenfalken på mindre än 25% av Rudebecks noteringar från åren 1942-44.

Även hos ormvråk, sparvhök och glada Milvus milvus har årssummorna minskat mycket kraftigt, till klart under 50% av 1940-talets siffror (30–40% räknat på 1973 års material). Till skillnad från falkarna inträdde emellertid tillbakagången hos de nämnda arterna först vid mitten av 1950-talet.

Utanför rovfåglarnas grupp noteras snabbt vikande årssummor för skogsduva och trädlärka. Tendensen var hos båda arterna tydlig redan i början av 1950-talet. Hos skogsduvan Columba oenas anas möjligen en viss stabilisering under 1960-talet, medan tillbakagången hos trädlärkan Lullula arborea fortsatt i oförminskad takt. Trädlärkans årssummor är nu nere i storleksordningen en procent av Rudebecks angivelser.

Ökande arter

En enda rovfågel, nämligen brun kärrhök Circus aeruginosus, visar en klart uppåtgående

trend genom hela perioden. Det är här fråga om en dryg fördubbling av årssummorna.

Ringduvans årssummor var under perioden 1942-60 tämligen stabila, möjligen med en tendens till långsam ökning. För denna art har 1960-talet inneburit en närmast explosionsartad utveckling. Tabellens höga årssumma för 1973 är sålunda på intet sätt någon isolerad företeelse. Som belägg härför skall endast anföras en siffra från hösten 1972, då ca 100 000 ringduvor bokfördes enbart under perioden den 23.9-8.10.

Av sträcksiffrorna att döma tillhör även grönfinken de snabbt ökande arterna. I stora drag torde årssummorna spegla en reell utveckling, men observationstidens växlande längd under olika höstar kan möjligen ha lett till en överdriven bild av denna senhöstflyttares ökning. En viss reservation måste också göras för artens i viss mån invasionspräglade uppträdande (jfr Rudebeck 1950, Roos 1970).

Minskande/ökande arter

En intressant utveckling visar råkan Corvus frugilegus med en klar nedgång under hela

Figur 3. Ormvråken tillhör de sedan 1940-talet klart minskande arterna på höststräck i Falsterbo. Under 1973 bokfördes ca 10 600 exemplar. Kolabacken, september 1969. Foto: Bengt Bengtsson.

Buteo buteo, a decreasing species on autumn migration at Falsterbo. About 10,600 were counted in 1973.

1950-talet och en mycket tydlig återhämtning under senare år. Uppgången, här illustrerad av 1973 års höga totalsumma, har varit fullt märkbar sedan slutet av 1960-talet. Några belägg i form av precisa sträcksiffror föreligger emellertid ej från dessa år.

En utveckling påminnande om råkans uppvisar gulsparven. På grund av artens invasionsbeteende är emellertid materialet mera svårtolkat, och gulsparven har därför ej medtagits i tabellen.

I denna grupp har även ladusvalan *Hirundo rustica* inkluderats. Liksom för råkan pekar sträcksiffrorna på en klar nedgång under 1950-talet, medan årssumman för 1973 antyder en viss återhämtning. I detta fall har emellertid den isolerade uppgiften från 1973 ringa bevisvärde. Det är alltså möjligt att ladusvalan rätteligen borde inrangerats bland de kontinuerligt minskande arterna.

Diskussion

För ett par arter finns goda belägg för att förändringarna i årssummornas storlek vid Falsterbo på ett realistiskt sätt speglar motsvarande förändringar i de häckande populationernas storlek. Främst gäller detta pilgrimsfalk och råka, vilka varit föremål för omfattande taxeringar (Lindberg 1973, Malmberg 1971). Även

skogsduvans och trädlärkans tillbakagång samt ringduvans och bruna kärrhökens uppgång finns omtalade i en rad lokala häckfågeltaxeringar. Materialet är emellertid för dessa arter spritt och svåröverskådligt, och specialstudier saknas (jfr dock Andersson & Larsson 1971 beträffande brun kärrhök).

För ormvråk, sparvhök och stenfalk är utvecklingen i häckningsområdena föga känd, och för alla tre arterna kan förändrade övervintringsvanor ha medverkat till de reducerade sträcksiffrorna i Falsterbo. Våra kunskaper om deras övervintringsfrekvens i Sverige under 1940- och 1950-talet är ringa. I dag uppträder ormvråken regelbundet i landet vintern igenom, och en viss ökning förefaller sannolik. Utbredningen är emellertid i huvudsak inskränkt till södra Sveriges kusttrakter (Ulfstrand 1970), och artens numerär verkar knappast vara av sådan storlek, att ändrade vintervanor skulle kunna förklara mer än en bråkdel av sträcksiffrornas tillbakagång.

Annorlunda är förhållandet beträffande gladan. Artens nedgång i Falsterbo daterar sig till mitten av 1950-talet (fr.o.m. 1956), och nästan samtidigt började glador uppträda som övervintrare i Skåne i stort antal (fr.o.m. 1958/59) (Ulfstrand 1963b, Ulfstrand & Johansson 1969). Ett direkt orsakssamband kan här ej uteslutas.

En nyligen publicerad taxering av det skånska gladbeståndet (Svensson 1974) gav ej heller några säkra belägg för en populationsminskning. Däremot är arten numera försvunnen från sina tidigare boplatser i Småland och Sörmland.

Sammanfattningsvis kan vi alltså konstatera. att långsiktiga förändringar i sträcksiffrorna vid Falsterbo i en rad fall kan sättas i direkt samband med konstaterade förändringar i de häckande populationerna. I andra fall saknas material rörande utvecklingen i häckningsområdena, och sträcksiffrorna måste då tolkas med större försiktighet. I synnerhet gäller detta presumtiva övervintrare.

Miljögifternas ofta katastrofala inverkan på faunan har i hög grad aktualiserat behovet av metoder för långsiktig miljöövervakning. Beträffande fågelfaunan är naturligtvis härvid taxeringar i häckningsområdena en självklar metod. För vissa fågelgrupper måste emellertid detta arbete kompletteras med andra åtgärder. Inte minst gäller detta rovfåglarna, vilka på grund av sin ringa partäthet utgör en svårtaxerad grupp. Sträckräkningar på lämpliga lokaler är här ett ekonomiskt och realistiskt alternativ, och en fortsatt bevakning av höststräcket i Falsterbo ter sig därför som en angelägen uppgift.

Litteratur

- Alerstam, T. & Ulfstrand, S. 1972. Radar and field observations of diurnal bird migration in south Sweden, autumn 1971.

 Ornis Scandinavica, 3: 99-139.
- 1973. Fågelsträcket över Skåne ett septemberdygn 1972.
 Meddelanden från Skånes Ornitologiska Förening, 12: 1-11.
 Andersen-Harild, P., Blume, C. A., Kramshöj, E. & Schelde, O.
 1966. Lille Flagspaettes (Dendrocopus minor) forekomst i
- Danmark og dens invasion i 1962-63. Dansk Ornithologisk
- Danmark og dens invasion i 1902-03. Dansk Urninologisk Forenings Tidskriff, 60: 146-152.

 Andersson, K. A. & Larsson, A. 1971. Bruna kärrhöken Circus aeruginosus i Sverige år 1969. Vär Fågelvärld, 30: 99-105.

 Blomquist, L. & Persson, C. 1972. Turkduvan i Malmö. Meddelanden från Skånes Ornitologiska Förening, 11: 89-93.

 Edelstam, C. 1972. The visible migration of birds at Ottenby,
- Sweden. Vår Fågelvärld, Suppl. 7.
- Enemar, A. 1957. Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1954-1956. Vår Fågelvärld, 16: 20-36.
- Lennerstedt, I. 1958. Fågelsträcket vid Falsterbo år 1954. Vår Fågelvärld, 17: 303-331.
- Lindberg, P. 1973. Pilgrimsfalken i Sverige 1972. Sveriges Natur, 64: 69-73.
- Malmberg, T. 1971. Censuses of the Rook Corvus frugilegus L. in Scania, Sweden, 1955-1970. Ornis Scandinavica, 2: 89-117. Persson, C. 1972a. Mesarnas årsrytm och vandringsrörelser på
- Falsterbohalvon. Vår Fågelvärld, 31: 167-177 - 1972b. Aterfynd av talgoxe Parus major och blames Parus caeruleus från märkningarna på Falsterbohalvon. Vår Fågel-värld, 31: 178-182.
- Roos, G. 1965. Notiser från Falsterbo fågelstation sommaren och hösten 1963. Vår Fågelvärld, 24: 314-334.
- 1970. Notiser från Falsterbo fågelstation år 1965. Vår Fågelvārld, 29: 90-98.
- 1973. Falsterbonytt: augusti-september 1973. från Skånes Ornitologiska Förening, 12: 101-104. 1974. Falsterbonytt: oktober-december 1973. Anser, 13:25-30.
- Rosen, L. 1966. Rovfågelsträcket vid Falsterbo. Vår Fågelvärld, 25: 315-326.

- Rudebeck, G. 1950. Studies on bird migration. Vår Fågelvärld. Suppl. 1
- Svensson, S. 1974. Gladan Milvus milvus i Skane 1972. Anser, 13: 1-12.
- Ulfstrand, S. 1957. Fågelsträcket vid Falsterbo år 1953. Vår Fågelvärld, 16: 189-204.
- 1958. De årliga fluktuationerna i bivråkens (Pernis apivorus)
- sträck över Falsterbo. Vår Fågelvårld, 17: 118-144.

 1960. Some aspects on the directing and releasing influence of wind conditions on visible bird migration. Proc. XII Int. Orn. Congr., s. 730-736.
- 1962. On the nonbreeding ecology and migratory movements of the Great Tit (Parus major) and the Blue Tit (Parus caeruleus) in southern Sweden. Var Fagelvärld, Suppl. 3.
 1963a. Ecological aspects of irruptive bird migration in northwestern Europe. Proc. XIII Int. Orn. Congr., s. 780-794.
- 1963b. Gladan (Milvus milvus) som övervintrare i Skåne. Vår Fågelvärld, 22: 182-195.

- Fagelvarld, 22: 182-195.
 1970. Ormyråkens Buteo buteo, sparvhökens Accipiter nisus och blåhökens Circus cvaneus förekomst i Sverige vintern 1969/70. Vår Fågelvärld, 29: 270-274.
 Ulfstrand, S. & Johansson, H. 1969. Gladans Milvus milvus övervintring i Skåne. Vår Fågelvärld, 28: 107-115.
 Ulfstrand, S., Roos, G., Alerstam, T. & Österdahl, L. 1974.
 Visible bird migration at Falsterbo, Sweden. Observators of Skåne vår 1949-1950. arranged by the Ornithological Society of Skåne in 1949-1960. Vår Fågelvärld, Suppl. 8.

Summary: Studies on visible migration at Falsterbo in autumn 1973.

For the first time since 1960, regular counts of visible migration were carried out at Falsterbo in autumn 1973. The study period was 11 August-20 November (incl.), daily watch being kept from dawn to 1400.

Ten-day totals and annual totals of all species are given in the Appendix. In addition, Table 1 records the three highest daily figures of selected species. Irruption species appearing in high numbers were Dryocopus martius, Parus caeruleus, and Aegithalos caudatus (Table 2). The irruption of Dryocopus martius was the greatest one ever recorded at Falsterbo.

Long-term fluctuations of annual totals of some species are briefly discussed and related to censuses on the breeding grounds (Table 3). Changing winter habits may be a contributory cause of the decrease of certain raptors, e.g., Milvus milvus. In most cases, however, the changes in annual totals at Falsterbo are due to corresponding changes in the breeding populations within the recruiting area.

Daily and annual totals given in this report should be compared with corresponding figures published by Rudebeck (1950) for the period 1942-44 and by Ulfstrand et. al. (1974) for 1949-60.

Författarens adress: Falsterbo fågelstation, 230 11 Falsterbo.

Appendix

Antal dagsträckande fåglar observerade vid Falsterbo hösten 1973, per tiodagarsperiod och totalt. Observationstid: 11 augusti-20 november. Daglig observationstid: från gryningen till kl. 1400.

Birds observed on visible migration at Falsterbo in autumn 1973: ten day totals and grand total. Observation period: 11 August-20 November. Daily watch: dawn to 1400.

	Tiodaga	rsperiod T	en day perio	od		
	Aug. II	Aug. III	Sept. I	Sept. II	Sept. III	Totalt
Art Species	Okt. I	Okt. II	Okt. III	Nov. I	Nov. II	Total
Storlom Gavia arctica	_	1	15	_	_	
Vitnäbbad islom G. adamsii	_	_	_	_	=	16
Smålom G. stellata	1	1	_	_	_	1
Obest. lom Gavia sp.	1	11	31	33	2 68	3
Skäggdopping Podiceps cristatus	9 1	35	21 1		6 —	218
Gråhakedopping P. griseigena		<u> </u>	=	_	_	3
Häger Ardea cinerea	16	1	8			5
Gräsand Anas platyrhynchos	2 25	1	6 7	7	 127	55
Kricka A. crecca	149	5 7 <u>4</u>	77 137	134 251	8	383
Årta A. querquedula	17 1	7	7	16 —	. 6	672
Bläsand A. penelope	38	230	1 518	841	136	1
Stjärtand A. acuta	351 26	25 52	16 169	48	106	3 155
Skedand A. clypeata	111 26	11	5 20	44		517
Bergand Aythya marila	21	5			63	132
Vigg A. fuligula	43	72 2	47 16	28 32	18 58	271
Brunand A. ferina	17 —	38 1	33	9	30	238
Aythya sp.	_ _ 5	_	1	_	14	2
Alfågel Clangula hyemalis		97 —	96 —		_	212 349
Svärta Melanitta fusca	3 4	6	207 1	64 1	69 6	
Sjöorre M. nigra	10 1	25 2	- 5	44	31 11	127
Knipa Bucephala clangula	3 12	17 2	1 120	2 4	5 — 135	41 407
Småskrake Mergus serrator	9 2	22 	139	83 118	94	
Storskrake M. merganser	215 —	20 —	107	143	700 	1 399
Salskrake M. albellus	_	_	9 —	4	27 —	40
Ejder Somateria mollissima	 2 419	1 322	1 640	4 4 893	1 6 987	5
•	1 338	9 459	1 572	1 108	583	31 321
Gravand Tadorna tadorna	<u>52</u>	6 —	<u>63</u>	40 —	_	164

	Tiodagar		en day perio	d		
	Aug. II	Aug. III	Sept. I	Sept. II	Sept. III	Total
Art Species	Okt. I	Okt. II	Okt. III	Nov. I	Nov. II	Total
Grågås Anser anser	15	5	1	_	_	
Bläsgås A. albifrons	_	_	_	10	_	21
Sädgås A. fabalis	_	_	2		_	12
	177	_			1	179
Anser sp.	6		_2	<u> </u>	158	183
Prutgås Branta bernicla		_	1	1	140	
Vitkindad gås B. leucopsis	432	50 —	_		_	626
Knölsvan Cygnus olor	_	62	_	_	_	62
	_	40	28	30	129	227
Sångsvan C. cygnus	_	7	19		14	45
Obest. svan Cygnus sp.	_	_		_	_	
Obest. andfåglar Anatidae non. det.	_	23 —	25 —	19 25	15	82
Kungsörn Aquila chrysaetos	99	_	18	_	_	142
		_	2	_	_	2
Större skrikörn A. clanga	_	<u></u>	_	_	_	1
Aquila sp. non chrysaetos	_		_	1	1	2
Ormvråk Buteo buteo		1	278	2 886	1 948	
Fjällvråk B. lagopus	2 077	3 101	308	7 2	29 3	10 635
Bivråk Pernis apivorus	174 10	57 2 853	41 4 653	12 71	12 66	301
Obest. vråk Buteo sp. vel Pernis	2 1	1	19		8	7 656
Sparvhök Accipiter nisus	_ 8	<u> </u>	 219	253	500	56
Duvhök A. gentilis	335	312	469	54 1	51	2 287
		_	_	2	3	6
Glada Milvus milvus	9	_	<u></u>		7	19
Havsörn Haliaeetus albicilla	_			_	_	2
Brun kärrhök Circus aeruginosus	4	9	25	4	7	
Blå kärrhök C. cyaneus		<u></u>		21	5	51
Ängshök C. pygargus	30	9	4 1	_2	<u>3</u>	77
Obest. kärrhök Circus sp.		_	<u>-</u> 6	- 1	_	1
		_			_	8
Fiskgjuse Pandion haliaetus	7	15 —	32 1	3		60
Lärkfalk Falco subbuteo	-	_	7	2	1	11
Pilgrimsfalk F. peregrinus	<u></u>	_	_	1	_	
	1	-	-	_	_	2
Stenfalk F. columbarius	11	1 4	1 1	12	3	33

	Tiodagarsperiod Ten day period					
	Aug. II	Aug. III	Sept. I	Sept. II	Sept. III	Totalt
Art Species	Okt. I	Okt. II	Okt. III	Nov. I	Nov. II	Total
Aftonfalk F. vespertinus		_	_	1	_	
Tornfalk F. tinnunculus	11	8	47	29	47	1
Trana Grus grus	52	2 5	7		1	206
Strandskata Haematopus ostralegus	3 124			10		8
Tofsvipa Vanellus vanellus	12	120	_	20	60	222
Större strandpipare Charadrius hiaticula	326 49	120 31	60 168	179	1 3	599
Mindre strandpipare C. dubius	2 4	_	_	=		432
Kustpipare Pluvialis squatarola	1	6	69	14	13	6
Ljungpipare P. apricaria	40	1 75	 69	2 13	23	110
Roskarl Arenaria interpres	172 9			25 2	_	417
Enkelbeckasin Gallinago gallinago	45	15	 65	33	20	15
Storspov Numenius arquata	8 163	17 34	5 8	8		208
Småspov N. phaeopus	4	_	1	_	_	215
Rödspov Limosa limosa	1	=	_	1	_	5
Myrspov L. lapponica	3		51	22	10	2
Skogssnäppa Tringa ochropus	7		<u> </u>	_		87
Grönbena T. glareola	-		_	1	_	10
Drillsnäppa T. hypoleucos	34	_	<u> </u>		_	18
Rödbena T. totanus	134	8	12			38
Svartsnäppa T. erythropus	 34	<u> </u>			4	159
Gluttsnäppa T. nebularia	1 123	 53	1 35		<u></u>	56
Kustsnäppa Calidris canutus	35	38	335	31	7	217
Småsnäppa C. minuta	4			40	1	447
Mosnäppa C. temminckii	1 2	<u></u>	_	_	_	52
Kärrsnäppa C. alpina	<u> </u>	220	2 767	1 585	10	3
Spovsnäppa C. ferruginea	344 19	<u>_</u>		1 4	61 —	5 965
Sandlöpare C. alba		 6	<u> </u>	 23	_	32
Brushane Philomachus pugnax	12	- 17	 57	16	_	43
	_	-		2	=	104
Skärfläcka Recurvirostra avosetta	27 —	10 —	17	<u>11</u>	_	65

		Tiodagarsı	period Ten	day period		
	Aug. II	Aug. III	Sept. I	Sept. II	Sept. III	Totalt
Art Species	Okt. I	Okt. II	Okt. III	Nov. I	Nov. II	Total
Smalnäbbad simsnäppa Phalaropus	_	1	2	_		
lobatus	_	_	_	_	-	3
Fjällabb Stercorarius longicaudus	_	_	_			1
Labb S. parasiticus	1	1	4	4	5	15
Fiskmås Larus canus	82	_	14	10	_	106
Dvärgmås L. minutus	_	1	<u>_</u>	6 1	9 7	28
Skrattmås L. ridibundus	4 238	520	222	433	23	
Svarttärna Chlidonias niger	397 19	61 2	35 7	_	141	6 070
Fisk/Silvertärna Sterna hirundo/	338	106	276	42	_	28
paradisaea Småtärna S. albifrons	170	15	30	-	_	· 762
•	_		_	<u></u>	_	226
Tobisgrissla Cepphus grylle	_	_	_	1	_	1
Skogsduva Columba oenas	2 1 811	3 2 626	33 615	303 69	534 34	6 030
Ringduva C. palumbus	14 42 520	48 880	22 545	594 2 399	6 384 3 186	126 522
Turturduva Streptopelia turtur	42 320	_	22 J4J —	2 399	-	
Turkduva S. decaocto	2	1	=	=	_	1
Gök Cuculus canorus	13 3	<u>52</u>	<u>75</u>	10		154
Jorduggla Asio flammeus	<u>1</u>	_	_	_	<u> </u>	4
Tornsvala Apus apus	341	106	108		14	1
Kungsfiskare Alcedo atthis	2 2	-	=	_		576
	_	_		_	-	2
Mindre hackspett Dendrocopos minor		<u> </u>	_	_	_	3
Spillkråka Dryocopus martius	34	21	34	<u> </u>		92
Trädlärka Lullula arborea	65	33	 99	i 21	196 10	425
Sånglärka Alauda arvensis	_		_	_	51	
Berglärka Eremophila alpestris	546 —	1 075	940 —	103	<u>30</u>	2 745
Ladusvala Hirundo rustica	1 2 202	3 1 400	8 2 948	19 14 514	2 745	31
Hussvala Delichon urbica	6 671 633	52 897	213 311	116	$\frac{1}{7}$	30 745
Backsvala Riparia riparia	16 384	253	207	800	18	1 980
	30		207	-	_	1 692
Obest. svala Hirundinidae non det.	79 —	_	_	1 400	_	1 479
Kråka Corvus corone cornix	325	 2 668	 4 591	316	229	8 129
Råka C. frugilegus	_		, <u> </u>		11	
	504	1 614	1 667	402	541	4 739

	Tiodagai	rsperiod T	en day perio	od		
	Aug. II	Aug. III	Sept. I	Sept. II	Sept. III	Totalt
Art Species	Okt. I	Okt. II	Okt. III	Nov. I	Nov. II	Total
Kaja C. monedula	_	_	_		9	
Obest. kråkfågel Corvus sp.	4 969	6 696 —	4 900	266 —	61 —	16 901
Skata Pica pica	25	105	45	_	_	175
<u>-</u>	_	23	26	_	=	49
Stjärtmes Aegithalos caudatus	27	7	66	_	_	100
Talgoxe Parus major	154	160	34		36	386
Blåmes P. caeruleus	2 150	<u> </u>	277	16 3	1 645	5 053
Svartmes P. ater		_		_	3	3
Obest. mes Parus sp.	=	=	_	=	_	
Dubbeltrast Turdus viscivorus	_	_	<u>62</u>	_	_	62
Björktrast T. pilaris	54 —	14 —		_	_	73
Taltrast T. philomelos	10	637	1 866	149	387 98	3 049
<u>-</u>	57	25	_	_	_	180
Rödvingetrast T. iliacus	261	1 337	458	_	_	2 056
Koltrast T. merula		_	_	_	_	2
Obest. trast Turdus sp.	-		_	_	_	28
Stenskvätta Oenanthe oenanthe	. 9	==	4	_		13
Buskskvätta Saxicola rubetra	1	_	=	_	_	
Kungsfågel Regulus regulus	_	_	_	_	_	1
Järnsparv Prunella modularis	_	_	4	 27	8	4
Ängspiplärka Anthus pratensis	19 2	_	_ 7	246	2 628	54
_	1,156	73	450	87	13	4 662
Fältpiplärka A. campestris	12		4	1	1 -	18
Trädpiplärka A. trivialis	5 806 23	3 314 1	22 615	730	187	32 676
Rödstrupig piplärka A. cervinus		_	5	9	9	24
Skärpiplärka A. spinoletta	· -	_	-	14 3	3	21
Sädesärla Motacilla alba	87	235	248	231	12	
Forsärla M. cinerea	12 —	=	_	15	10	825
Gulärla M. flava	7 608	4 3 905	1 5 787	7 60		30
Sidensvans Bombycilla garrulus	_	_	_	_	_	18 078
•	_	_	6	2	_	8
Varfågel Lanius excubitor	1	4		<u> </u>		10
Stare Sturnus vulgaris	3 456 38 515	19 20 357	209 41 852	758 2 687	16 530 1 529	125 912

	Tiodagarsperiod Ten day period					
	Aug II	Aug III	Sept. I	Sept. II	Sept. III	Totalt
Art Species	Okt. I	Okt. II	Okt. III	Nov. I	Nov. II	Total
Stenknäck Coccothraustes cocco-	_	_	_		_	
thraustes	4	_	1	_	_	5
Grönfink Chloris chloris	1	3	-	6	1 868	
and the second second	1 751	1 390	5 595	11 561	2 207	24 382
Steglits Carduelis carduelis	=			-	39	
	76	316	221	206	36	894
Grönsiska C. spinus		_	_	7. June	2 264	
	4 535	811	1 653	2 410	278	11 951
Hämpling C. cannabina	13	5	-	32	10 498	
	10 132	1 119	1 298	579	48	23 724
Gråsiska <i>C. flammea</i>	_	-	_	_		
	-	20		· -	-	20
Vinterhämpling C. flavirostris	_	_	_	_	_	
		249	436	1 299	166	2 150
Gulhämpling Serinus serinus	-	-	_	_		
	-	-	_	1	3	4
Domherre Pyrrhula pyrrhula	_	-	-	_	_	
		106	145	139	17	407
Rosenfink Carpodacus erythrinus	-	1	_	-	-	
	-	-	-	_	_	1
Bo/Bergfink Fringilla coelebs/	_	_	_	540	324 743	
montifringilla	75 219	8 914	47 651	4 936	351	462 534
Gulsparv Emberiza citrinella	_	_	_	-	3	
	153	3 212	4 342	1 859	314	9 883
Ortolansparv E. hortulana	2	_	16	3	-	
	-	-	-		-	21
Sävsparv E. schoeniclus	2		(249	995	
	196	29	64	11	5	1 551
Lappspary Calcarius lapponicus		-	_	7	7	
The second of the second	-		1	3	_	18
Snösparv Plectrophenax nivalis	-	-	_	_	-	11.00
	-	177	96	111	34	418
Pilfink Passer montanus	<u> </u>		_	13	10	
A-25-00A R 24 CAR SEC. TO SEC. SEC. SEC. SEC. SEC. SEC. SEC. SEC.		160	245	5	20	453
Passer sp.	-			_	22	
- Table 1		175	415	90	15	695

Figur 4. Under senare år har antalet sträckande råkor i Falsterbo ökat starkt.

Foto: Bengt Bengtsson.

After a decrease during the 1950s, the number of migrating Corvus frugilegus now is increasing: 4,700 were conted in 1973.